

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 ianuarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență

Președinte

Nadejda Toma,

Judecători

Iurie Diaconu, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare împotriva sentinței Judecătoriei Bălți din 22 iulie 2021 și deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2021, declarat de avocatul Grigore Postovanu, în numele condamnatului

Doschinescu Victor XXXXXX.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>14.02.2020 - 22.07.2021,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>13.08.2021 - 02.11.2021,</i>
<i>instanța de recurs</i>	
<i>în anulare:</i>	<i>29.12.2021 - 19.01.2022.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a ț ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 22 iulie 2021, Doschinescu Victor a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 200 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

De la Doschinescu Victor s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 836 lei.

2. Instanța de fond a constatat că inculpatul Doschinescu V., având permis de conducere auto nr. XXXXXX, la 04 ianuarie 2020, dându-și seamă de consecințele care pot surveni în rezultatul consumului alcoolului, a servit băuturi spirtoase, după ce, aflându-se la volanul autoturismului „BMW”, n.î. XXXXXX, și deplasându-se pe str. Ștefan cel Mare, mun. Bălți, neadecvat, având o traiectorie

neuniformă de deplasare, aproximativ la ora 10.34 a fost stopat de către colaboratorii de poliție. În cadrul discuției cu Doschinescu V., el avea o vorbire neclară, la întrebările colaboratorilor de poliție reacționa încetinit, neadecvat, din cavitatea bucală se simțea un miros puternic de alcool, în legătură cu ce el a fost supus testării cu alcotesterul „Drager”, în urma căruia s-a constatat că concentrația de alcool pur în aerul expirat de Doschinescu V. este de 0,88 mg/l. Pentru stabilirea sării de ebrietate Doschinescu V. a fost escortat la Spitalul municipal Bălți, unde de la el au fost prelevate probe biologice de sânge pentru examinarea toxicologică.

Conform procesului-verbal al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei nr. 33 din 04.01.2020, s-a constatat că Doschinescu V. se afla în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202006P0014/202002D0088 din 15.01.2020, în sângele lui Doschinescu V. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,56 ‰ (1,56 gr./l.), (data de 04.01.2020, ora prelevării 11.45), cantitate care conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare și conform art. 134¹² Cod penal se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Instanța a reținut că inculpatul nu și-a recunoscut vina și a declarat că a fost oprit de polițiști, i-a fost întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție, iar mașina a fost transportată la parcare specială. Amenda pentru contravenția comisă a achitat-o. A consumat alcool, însă nu el s-a aflat la volan dar Bunescu I., care la moment este decedat. În proba video nu se vede clar cine este la volan. Nu-și amintește ce a vorbit cu colaboratorii de poliție. Semnătura de la f.d.20 nu este a lui, nici scrisul, deoarece scrie mai frumos, dar în momentul când a scris era în stare de ebrietate.

Totodată, vinovăția acestuia a fost demonstrată integral prin probele administrate, inclusiv:

declarațiile martorului Guțul I. că, fiind antrenat în serviciul de menținere a ordinii publice, împreună cu colegul său Cuțulab D., a observat un automobil de model „BMW” care a trecut la culoarea roșie a semaforului. În momentul când colegul său a mers spre automobil, șoferul s-a mutat pe bancheta din spate, iar pasagerul s-a așezat la volanul automobilului. În documentarea acestui fapt, inculpatului i-a fost prezentată proba video, care confirmă că el se afla la volanul mijlocului de transport. În timpul discuției, ultimul a recunoscut că el se afla la volan. Ulterior, inculpatul a dat explicații, dar pe care le-a scris el, iar inculpatul le-a semnat, la f.d. 20 fiind semnătura acestuia;

declarațiile martorului Cuțulab D. că, automobilul de model „BMW” s-a deplasat la culoarea roșie a semaforului. Fiind stopat, șoferul s-a mutat pe bancheta din spate, iar pasagerul s-a așezat la volanul automobilului. Inculpatul a fost de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și, simțindu-se miros de alcool, a fost supus testului alcoolscopic. În esență, inculpatul a recunoscut că se afla la volanul mijlocului de transport;

ordonanța de constatare a faptei contravenționale și pornire a procesului contravențional din 04.01.2020 în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional din numele ofițerului patrulare al Companiei de patrulare nr. 1 Bălți a Regimentului de

Patrulare Nord al Inspectoratului Național de Patrulare, inspector principal Cuțulab D.;

procesul-verbal de aducere la cunoștință și de explicare contravenientului a drepturilor și obligațiilor din 04.01.2020 pe numele lui Doschinescu V.;

procesul-verbal de testare alcoolscoptică și rezultatul testării alcoolscopice cu aparatul „Dräger” din 04.01.2020 pe numele lui Doschinescu V.;

alcotest Drager 8510 RO din 04.01.2020 de la ora 10.58;

alcotest Drager 8510 RO din 04.01.2020 de la ora 11.33;

ordonanța de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate pe numele lui Doschinescu V. din 04.01.2020;

procesul-verbal de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate pe numele lui Doschinescu V. din 04.01.2020;

procesul-verbal de ridicare din 09.01.2020 a documentelor de la de la ofițerul patrulare al Companiei de patrulare nr. 1 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național în privința lui Doschinescu V. și suportul electronic informațional;

procesul-verbal de examinare mijloacelor materiale de informație din 29.01.2020;

procesul-verbal nr.33 din 04.01.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei pe numele lui Doschinescu V.

Ori, în urma examinării stării psihofiziologice a inculpatului, s-a constatat concentrația de alcool în aerul expirat în cantitate de 0,88 mg/l, iar conform raportului de expertiză judiciară nr. 202006P0014/202002D0088 din 15.01.2020, în sângele lui Doschinescu V. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,56 ‰ (1,56 gr./l.) care, conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 cu modificările ulterioare și conform art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Mai mult, fiind vizualizată secvența video, în care inculpatul a recunoscut conducerea mijlocului de transport pe drumurile publice în stare de ebrietate alcoolică avansată și indicând că „...*deja mai departe va conduce o altă persoană*” urmează a fi acceptată învinuirea formulată de acuzare, or, nu a trezit unui observator obiectiv careva dubii privind veridicitate sa.

Sunt contradictoriu declarațiile inculpatului, care a indicat că nu se afla la volanul mijlocului de transport, totodată, a achitat amenda pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1), 231 alin. (1) Cod contravențional, astfel că se atestă prezența unei incertitudini juridice care trezesc unui observator obiectiv dubii esențiale, care, nu doar că nu au fost înlăturate, ci din contra, au fost accentuate și au sporit neîncrederea instanței în versiunea apărării.

Deci, în cazul în care inculpatul se consideră nevinovat, nu este clar motivul acceptării învinuirii în baza art. 240 alin. (1), 231 alin. (1) Cod contravențional și recunoașterii faptului dat, astfel, afirmațiile acestuia urmând a fi apreciate critic, odată ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu formează tabloul clar al acțiunilor infracționale comise de către acesta, îndreptate împotriva

siguranței traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate.

Astfel, probele administrate, apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor și care în ansamblu coroborează între ele, demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, acțiunile acestuia corect fiind încadrate în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, care se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, concluzionând că corectarea și resocializarea acestuia este posibilă prin aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, care este în măsură să asigure îndeplinirea scopului de exemplaritate și educativ al ei, respectiv și suficient pentru a determina inculpatul să conștientizeze consecințele conduitei sale ilicite în societate și să dețină pe viitor o atitudine de respect față de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul și supremația legii penale, or, procesul penal trebuie să fie echilibrat și să tindă la sancționarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat, dar mai ales mediat al sancțiunii aplicate, să determine în timp scăderea infracționalității din rândul infractorilor.

3. Avocata Stela Chiriac a declarat recurs, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurenta a invocat că probele administrate nu demonstrează că inculpatul a comis fapta imputată.

Secvența video vizionată în ședința de judecată, nu poate fi considerată ca probă, deoarece nu poartă nicio informație evidentă.

Martorii audiați în cadrul cercetării judecătorești nu au furnizat suficientă informație, pentru a considera că declarațiile acestora pot fi apreciate drept probe pertinente, concludente și utile, care ar putea confirma vinovăția inculpatului. Mai mult, toți martorii sunt angajații poliției, care-și îndeplineau misiunea de serviciu și nici într-un caz nu vor relata situația în alt mod decât a fost interpretată în acte.

Totodată, la materialele dosarului au fost anexate depozițiile martorului Bunescu I. care, sub jurământ, a indicat că el a condus mijlocul de transport, iar inculpatul se afla pe bancheta din spate.

3.1. A declarat recurs și avocatul Grigore Postovanu, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat că la baza condamnării inculpatului au fost reținute declarațiile agenților de patrulare, care sunt persoane cointeresate în proces, iar calitatea lor de martori prezintă dubii.

Mai mult, nu este corectă conexarea cauzei penale în temeiul art. 264¹ alin. (1) Cod penal și cauzei contravenționale, cu reținerea probelor din dosarul contravențional în calitate de probatoriu în procesul penal.

Ori, în cadrul procesului contravențional, la fel nu a fost dovedit faptul comiterii contravenției de către inculpat.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2021, recursurile au fost respinse, ca nefondate.

Instanța de recurs a reținut că instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea prevederilor art. 93-101 Cod de procedură penală și corect a ajuns la concluzia privind existența faptei, calificând-o just, stabilind vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și aplicându-i o pedeapsă legală, întemeiată și motivată.

Instanța de fond corect și-a bazat soluția pe declarațiile martorilor Guțul I. și Cuțulab D.; ordonanța de constatare a faptei contravenționale și pornire a procesului contravențional din 04.01.2020 în baza art. 233 alin. (1) Cod contravențional din numele ofițerului patrulare al Companiei de patrulare nr.1 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național de patrulare, inspector principal Cuțulab D.; procesul-verbal de testare alcoolscoptică și rezultatul testării alcoolscopice cu aparatul „Dräger” din 04.01.2020 pe numele lui Doschinescu V.; alcotest Drager 8510 RO din 04.01.2020 de la ora 10.58; alcotest Drager 8510 RO din 04.01.2020 de la ora 11.33; ordonanța de ridicare a mostrelor pentru stabilirea stării de ebrietate pe numele lui Doschinescu V. din 04.01.2020; copia procesului-verbal cu privire la contravenție din 04.01.2020 în privința lui Doschinescu V.; procesul-verbal de ridicare din 09.01.2020 documentelor de la ofițerul de patrulare al Companiei de patrulare nr.1 Bălți a Regimentului de Patrulare Nord al Inspectoratului Național pe numele lui Doschinescu V. și suportul electronic informațional; procesul-verbal de examinare mijloacelor material de informație din 29.01.2020; procesul-verbal nr. 33 din 04.01.2020 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei pe numele lui Doschinescu V.

În același timp, instanța de fond corect a respins declarațiile inculpatului, considerându-le o metodă de evitare a răspunderii penale, vinovăția acestuia fiind confirmată prin probele administrate.

Astfel, martorul Guțul I. a relatat că, în timp ce se afla în serviciul de menținere a ordinii publice, împreună cu colegiul său Cuțulab D., a observat un automobil „BMW”, care a trecut la culoarea roșie a semaforului. Șoferul s-a mutat pe bancheta din spate, iar pasagerul a trecut la volanul automobilului. Inculpatului i-a fost prezentată proba video, prin care se confirmă că el se afla la volan, iar în timpul discuției el a recunoscut acest fapt.

Martorul Cuțulab D. a indicat că automobilul „BMV” s-a deplasat la culoarea roșie a semaforului. Fiind stopat, șoferul s-a mutat pe bancheta din spate, iar pasagerul a trecut la volanul automobilului. Simțindu-se miros de alcool, șoferul a fost supus testului alcoolscoptic, însă nu ține minte rezultatul. În final, șoferul a recunoscut că se afla la volanul mijloului de transport.

Potrivit secvenței video vizualizate, inculpatul a recunoscut conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică avansată, iar în urma examinării stării psihofiziologice a acestuia s-a constatat concentrația de alcool în aerul expirat în cantitate de 0,88 mg/l și, conform raportului de expertiză judiciară nr. 202006P0014/202002D0088 din 15.01.2020, în sângele lui Doschinescu V. s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,56 ‰ (1,56 gr./l.) care, conform Hotărârii Guvernului nr. 296 din 16.04.2009 și art. 134¹² Cod penal, se atribuie la stare de ebrietate cu grad avansat.

Mai mult, fiind vizualizată secvența video, în care inculpatul a recunoscut conducerea mijlocului de transport pe drumurile publice în stare de ebrietate alcoolică avansată și indicând că „...*deja mai departe va conduce o altă persoană*” urmează a fi acceptată învinuirea formulată de acuzare, or, nu a trezit unui observator obiectiv careva dubii privind veridicitate sa.

Astfel, s-a stabilit cert că inculpatul la 04.01.2020 a condus automobilul în stare de ebrietate cu grad avansat.

De asemenea, instanța de fond corect a apreciat ca fiind contradictorii declarațiile inculpatului prin care a negat că s-ar fi aflat la volanul automobilului și achitarea amenzii de către el pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 240 alin. (1), 231 alin. (1) Cod contravențional.

La stabilirea pedepsei, instanța de fond a ținut cont în deplină măsură și s-a condus de principiile și criteriile generale de individualizare a pedepsei consfințite în art. 2, 61 alin. (2), 7, 75 alin. (1) Cod penal, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa cu 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, fiind luată în considerație personalitatea acestuia, contravențiile comise anterior și modul lui de viață.

Totodată, nu au fost stabilite careva circumstanțe atenuante excepționale, ce ar permite aplicarea față de inculpat a prevederilor art. 79 Cod penal, iar circumstanțele invocate de apărare nu pot fi atribuite la această categorie.

Nu au fost stabilite nici temeiuri de achitare a inculpatului, iar faptul că apărarea nu este de acord cu modalitatea de apreciere a probelor, nu constituie temei de achitare.

La fel, nu au fost constatate temeiuri de a declara nule careva probe sau de a le exclude din lista de probe, or, martorii au fost audiați sub jurământ și cu preîntâmpinarea pe art. 312, 313 Cod penal, iar temei de a se îndoii în declarațiile lor nu este, actele de procedură fiind întocmite în corespundere cu normele legale. Mai mult, aceste declarații au fost confirmate prin secvențele video, rezultatele examinării medicale și expertizei, precum și prin celelalte probe.

Or, argumentele apărării sunt contrare probelor administrate, constituind o poziție de apărare a inculpatului, de care acesta beneficiază potrivit art. 17, 21 și 66 Cod de procedură penală.

Prin urmare, a fost stabilită just vinovăția inculpatului, iar pedeapsa aplicată este echitabilă faptei infracționale săvârșite, în corespundere cu împrejurările cauzei penale și normele legale, iar munca neremunerată și anularea dreptului de a

conduce mijloacele de transport va preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și altor persoane.

5. În virtutea prevederilor art. 466 Cod de procedură penală, hotărârile judecătorești au devenit irevocabile.

6. Avocatul Grigore Postovanu declară recurs în anulare, solicitând casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care condamnatul să fie achitat.

Recurentul invocă că martorii apărării au susținut că inculpatul a declarat că nu a condus automobilul, aceste împrejurări fiind elucidate și din materialele cauzei, având în vedere măsurile de investigație din cadrul urmăririi penale, pe care instanța de apel nu le-a examinat practic deloc, fiind pur o transpunere a textului sentinței, lăsând o poziție subiectivă din sentință, unde declarațiile martorilor acuzării, chiar dacă nu sunt subiective, sunt ale agenților de patrulare, care sunt interesați de a-l sancționa pe Doschinescu V.

Relevant este cazul Ruiz Torija contra Spaniei, în care CtEDO a amintit ca art. 6§1 CEDO obligă tribunalele să-și motiveze deciziile, dar că nu se poate cere să dea un răspuns detaliat la fiecare argument. Numai întrebările cele mai importante pentru rezultatul procesului necesită un răspuns special în hotărâre.

Din această interpretare rezultă că, în partea dispozițiilor referitoare la decizia nemotivată, hotărârea contravine art. 6§1 din CEDO.

Mai mult, pedepsele stabilite de instanța de judecată trebuie să fie nu numai legale, în sensul de respectare a cadrului legal de individualizare judiciară, dar, în același timp, trebuie să fie juste, adică să respecte criteriul proporționalității, care presupune stabilirea quantumului pedepsei în funcție de gravitatea infracțiunii și vinovăția autorului. La fel, trebuie să fie respectate prevederile art. 61 Cod penal, că pedeapsa care se aplică urmează să atingă scopul de restabilire a echității sociale și prevenire a săvârșirii noilor infracțiuni de către alte persoane.

În privința condamnatului s-au adus ingerințe la principiile fundamentale de care urma să se conducă instanța, că ultimul este nevinovat până la proba contrară, iar proba contrară în cazul lui nu a fost dovedită prin nimic, cu excepția declarațiilor martorilor, care, de fapt, sunt persoanele care au și documentat cazul, care sunt cointeresate în condamnarea lui.

În drept, recursul este fondat pe art. 452 alin. (1), 453 alin. (1) Cod de procedură penală și art. 6§1, 13, 14 din CEDO.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și a motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Conform art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, se consideră încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de

alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale.

Dar, conform art. 453 alin. (2) Cod de procedură penală, recursul în anulare este inadmisibil dacă nu se întemeiază pe motivele prevăzute în art. 453 Cod de procedură penală. Potrivit art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală, cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate.

Totodată, în pofida acestor prevederi legale, cu toate că recurentul a făcut referire la art. 6§1, 13, 14 din CEDO, în recursul vizat nu sunt invocate circumstanțe concrete, considerate a fi un viciu fundamental, raportate la circumstanțele de fapt și de drept conținute în hotărârile contestate, cu indicarea normelor legale care prevăd drepturile și libertățile pretinse a fi esențial încălcate, denumirea acestor drepturi și libertăți, esența încălcărilor respective raportată la normele procesual penale și la alte legi naționale, convenții și tratate internaționale, la jurisprudența națională și a CtEDO, modul și măsura în care încălcările presupuse ar fi afectat hotărârile atacate, astfel încât acestea să obțină natura unui viciu fundamental capabil să genereze temeiul desființării hotărârii irevocabile atacate, omițându-se totalmente indicarea unor concrete erori de drept la capitolul dat (*pct. 6. din decizie*).

Rezultă, că recursul în anulare nu întrunește condițiile de conținut prevăzute în articolele specificate, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul în anulare a avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Ori, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Pe lângă aceasta, recursul în anulare, conform argumentelor reproduse la pct. 6. din decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele și probele cauzei.

Însă, descriptivul hotărârilor instanțelor de fond și de recurs, în sensul vizat, inclusiv împrejurările reproduse la pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că acestea corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția formulată condamnatului și încadrarea juridică a acțiunilor acestuia în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, cât și pedeapsa aplicată, adoptând hotărâri legale, întemeiate și motivate în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, în corespundere cu prescripțiile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 7, 61, 75 Cod penal, instanțele de fond și de recurs ordinar, pronunțându-se în mod detaliat și argumentat asupra tuturor motivelor, versiunilor și probelor invocate de apărare, inclusiv în recursul declarat.

În același timp, potrivit art. 27 alin. (1), 448 Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în

urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei.

Deci, activitatea privind aprecierea sau reaprecierea probelor și a circumstanțelor cauzei, este o competență și prerogativă legală a instanței judecătorești, și invocarea în cadrul unui recurs în anulare doar a aprecierii probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este una lipsită de orice suport juridic, și nu constituie în sine un viciu fundamental de natură să afecteze o hotărâre irevocabilă.

Circumstanțele nominalizate relevă că, în raport cu motivele invocate de recurent, instanțele nu au comis erori de drept de natura unui viciu fundamental, și că recursul în anulare este unul vădit neîntemeiat (*pct. 2., 4., 6., 7. din decizie*).

Conform art. 456, 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului în anulare, dacă se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, dat fiind că este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 456 alin. (1), 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de avocatul Grigore Postovanu, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 02 noiembrie 2021, în privința condamnatului Doschinescu Victor XXXXX, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 11 februarie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico